

عنوان مقاله:

برنامه ریزی و رشد هماهنگ مناطق کشور- کلید توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه پایدار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سنجر سلاجقه - استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

مهدی جمشیدی گوهرریزی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

خلاصه مقاله:

رشد و توسعه اقتصادی مناطق یک کشور یکی از مهم ترین مباحث اقتصاد منطقه ای در دهه های اخیر محسوب می شود به نحوی که بررسی رشد و توسعه مناطق به عنوان یکی از اهداف مهم دولت های محلی مورد توجه قرار گرفته است. با مروری بر اقتصاد مناطق مختلف، مشخص می شود که برخی مناطق نسبت به مناطق دیگر دارای عملکرد اقتصادی بهتری هستند و در مقایسه با میانگین کشور، رشد اقتصادی بالاتری دارند. واقعیت های موجود در ایران نشان دهنده آن است که در مناطق مختلف ک شور نابرابری هایی در امر تولید وجود دارد. لذا در این مقاله ابتدا نگاهی به جمعیت استانهای کشور داشته ایم و بعد روند تولید ناخالص داخلی استانها (در سالهای 79 و 83) و سهم آنها از تولید ناخالص داخلی کشور مورد بررسی قرار داده ایم. سپس وضعیت تولید ناخالص داخلی استانها به نسبت جمعیت آنها مقایسه شده است و توانمندی هر استان با پتانسیل جمعیتی آن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است که در نهایت مشخص گردیده است که به دلیل عدم توزیع عادلانه و تخصیص بهینه منابع و امکانات شرایط بعضی از استانها نابسامان است در حالیکه در استانهایی مانند تهران بدلیل تمرکز بیش از حد امکانات از وضعیت بسیار مناسب تری برخوردارند. لذا جهت گیری سرمایه گذارها در استانها بایستی متناسب با پتانسیل جمعیت آنان و به بخشهایی که مزیت نسبی دارند صورت پذیرد تا گامی مؤثر جهت توسعه پایدار برداشته شود.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی اقتصادی، تولید ناخالص داخلی، نسبت جمعیت، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/211544>

